

GCL – BERICHTEN

Voorzitterswoordje

Beste GCL-ers,

Mag ik jullie een zalige Kerst wensen, ook al zijn de omstandigheden op het eerste gezicht misschien niet optimaal. Nu ja, bij de geboorte van Jezus was dat evenmin het geval. En ook Maria zal al vanaf de aankondiging door de engel heel wat vragen gehad hebben. Maar ook vertrouwen en geloof, wijs en tegelijkertijd onwetend over wat er nog allemaal zou volgen. Kunnen we ons in deze houding herkennen?

Het is net in dit spanningsveld dat we zoveel mensen zien, iedere dag, die het beste van zichzelf geven in hun specifieke situatie. Het is in de eerste plaats daar dat concrete daden een verschil kunnen maken voor de ander. Vaak blijven die verborgen en soms is de situatie hard of zelfs uitzichtloos. En toch is het net daar dat Jezus naar toe komt en we Hem kunnen vinden. Het is ook daar, naar die grenzen, dat we als GCL-ers gezonden worden. We doen het niet alleen, we worden gezonden. Zoals Jezus door zijn Vader gezonden werd. Het treft me hoe vaak Jezus zich terugtrekt om net tot zijn Vader te bidden en contact te houden met de persoon die Hem zendt. Het zalige aspect van die soms moeilijke situaties waarin we actief zijn vinden we terug in de zaligsprekingen, ons wel bekend. Dus daarom en misschien nog meer dan andere jaren kan deze Kerst tóch zalig zijn.

Ivo Raskin,
Voorzitter GCL-Vlaanderen

Kerk in transitie

*Realiteit en virtualiteit van de Kerk
in een virale wereld*

Toen ons in maart vrij abrupt duidelijk werd gemaakt dat ter communie gaan voor onbepaalde tijd onmogelijk zou zijn, zochten velen ongetwijfeld naar een alternatief voor hun vertrouwde praktijk. Reeds vaak verkeerden mensen in deze situatie, maar tot voor deze crisis was de nood wellicht nooit zo veralgemeend geweest en een uitweg vinden zo moeilijk, een uitweg tenminste, die ons gerust kon stellen. Want weliswaar brachten radio en televisie al veel langer eucharistievieringen in de ether, maar zouden deze zomaar zonder meer gelijkwaardig zijn aan het sacrament met Jezus? Deze en andere vragen begonnen wij ons nu pas ten volle te stellen, nu pas, nu wij voor 't eerst zelf verwezen werden naar wat scherp aanvoelde als een heel ongemakkelijke positie van loutere toeschouwer, onwezenlijk ver van elke heilzame actieve deelname aan de eucharistie. Want, beelden zien van een eucharistieviering of beelden van een reportage: waarin kon het onderscheid liggen? Live meekijken of slechts achteraf naar een opname? Zou dat ertoe doen?

In hoge mate heeft onze paus Franciscus het ons mogelijk gemaakt om een onderscheid te maken, door ons een specifiek gebed voor geestelijke communie aan te reiken, en door het zelf mee te prevelen met allen die, via gelijk welk mediakanaal, wel met hun hart bij de eucharistie waren, maar verder verhinderd waren om sacramenteel in de communie te delen. Het meebidden bracht vertroosting. Eén gebed was:

*Mijn Jezus,
ik geloof dat Gij werkelijk aanwezig zijt
in het Allerheiligste Sacrament van het altaar.
Ik bemin U boven alle dingen en verlang U in mijn ziel.
Kom tenminste geestelijk in mijn hart,
nu ik heden U niet sacramenteel kan ontvangen.
Als reeds gekomen omhels ik U.
Geheel verenig ik mij met U.
Laat niet toe dat ik ooit
mij moet scheiden van U. (1)*

Kan een verdere overweging van dit mysterie, dat Jezus werkelijk aanwezig is in het Allerheiligste Sacrament van het altaar, ons helpen bij het evalueren en opvolgen van wat volop in de wereld aan de gang is en zich dus ook in de Kerk laat gevoelen, de digitale revolutie namelijk, met haar immense impact? Zij zet iedereen van de top tot aan de basis vroeg of laat aan het denken.

Toen ook Pasen gevierd ging worden in een lege Sint-Pieters schreef een bisschop onze paus hierover aan: 'Maar hoe komt dat? Sint-Pieter is geweldig

groot! Waarom zijn er niet minstens dertig mensen, zodat mensen gezien kunnen worden? Daar zal geen gevaar bij zijn!. Zijn opmerking bracht onze paus bij een overweging van het evangelie (2) tot deze erkenning: *'De vertrouwdheid van de apostelen met Jezus groeide concreet, niet gnostisch.'*(3)" De Kerk, de Sacramenten en het Volk van God zijn steeds in gemeenschap en concreet'. 'Laten wij opletten dat wij de Kerk niet virtueel maken!' was de waarschuwing die onze paus hoorde en ons meegaf.

'Laten wij opletten dat wij de kerk niet virtueel maken'

'Virtueel maken' is een nieuw begrip dat ik aanvoel als virtueel maken en aldus verspreiden via de media. Het feit op zich is niet nieuw. Wij leven gedeeltelijk in de realiteit en gedeeltelijk in de virtualiteit. Met ons geheugen en onze verbeelding zien en maken wij de wereld al een beetje virtueel voor onszelf. Wel nieuw zijn vaak de technische middelen die wij hierbij inzetten. Alsmeer meer. Alsmeer krachtiger.

Kunnen wij te ver gaan?

Kunnen wij iets essentieels verliezen als wij virtueel gaan?

'In gemeenschap en concreet'

Hoe verlopen onze G.C.L.-bijeenkomsten? Onze voorzitter opent met een gebed. Wij delen in een eerste ronde wat wij meegemaakt hebben en hoe wij God mochten ervaren sinds onze vorige bijeenkomst. Wij delen in een tweede ronde hoe wij gebeden hebben met de tekst die wij thuis lazen. Wij houden een korte derde ronde met interactie. Indien mogelijk besluiten wij met een eucharistieviering. In ieder geval bidden wij tenminste samen, hand in hand, hardop het Onze Vader, bezegeling van onze verbondenheid. Hoe verliep onze eerste G.C.L.-bijeenkomst online? Na een technisch wat aarzelende start uiteindelijk redelijk vlot. Wij waren vooral verheugd opnieuw 'samen' te zijn. Was er dan niets wezenlijks anders? Schijnbaar niet. Zolang wij om beurten aan het woord kwamen. Toen wij het Onze Vader samen zouden bidden sloeg het programma tilt. Verrassing. Ontlading. Horten en stoten. Flarden gelach. Wij lieten het niet aan ons hart komen. Toch bleef een wrang gevoel 's anderendaags. Wat betekent 'samen' online? Dat ieder na elkaar eens zijn micro kan aanzetten en iets zeggen terwijl al de anderen zwijgen en luisteren? Waar is de warme eenheid? Het moment waarin waar iedereen tegelijk spreekt tot en luistert naar iedereen? Allen één zijn?

Erik De Ridder,

lid GCL 'de eik van Mamre' en redactielid.

- Wat en hoe belangrijk is voor u samen bidden?
- Wat en hoe belangrijk is voor u het gebed in de stilte van het hart?

(1) Zie voor de paus die in dit gebed (in het Italiaans) op 2 maart 2020 voorgeeft online vanaf 37'50" via <http://w2.vatican.va/content/francesco/it/events/event.dir.html/content/vaticanevents/it/2020/3/22/santamarta.html>

(2) Verneem meer van paus Franciscus in zijn homilie van 17 april 2020 online vanaf 17'20" via <http://www.vatican.va/content/francesco/it/events/event.dir.html/content/vaticanevents/it/2020/4/17/santamarta.html>

(3) "gno-" is een stam die zowel in het Latijn als het Grieks verwijst naar 'kennis verworven met het verstand'. De gnostiek (2de E.v.C - 2de E.n.C) was een beweging die eerder met de esoterische bewegingen gelinkt moet worden.

Goede God,
kom ons te hulp,
midden in de wereld
geteisterd door de coronacrisis,
opdat we Uw liefde mogen ervaren.

Wees bij degenen die zijn gestorven:
Mogen zij rusten in Uw licht en Liefde.

Wees bij hen die ziek zijn:
Mogen ze hun kracht en
gezondheid herwinnen.

Wees bij de naasten van hen
die ziek of gestorven zijn:
Behoed hen voor paniek en wanhoop.

Wees bij ons in onze angst.
Laat die angst ons niet weghouden van elkaar.
Help ons nieuwe wegen tot elkaar te vinden.

Wees bij hen die de getroffen helpen:
Geef hun Uw bescherming.

Wees bij de leiders van alle naties:
Geef hun een vooruitziende blik.
Help hen naar liefde en waarheid te handelen
voor het welzijn van alle mensen.

Goede God, blijf bij ons
wanneer we verdragen en rouwen
volharden en voorbereiden.
In plaats van onze angst
geef ons geloof, hoop en Uw vrede.
Amen.

Uit: Herman Finkers, Anselm Grün, Antoine Bodar e.a., *Van Allerheiligen tot Kerstmis. Bidden in tijden van afstand en verwachting.* Adveniat, Baarn, 2020, pag. 24-25.

Mini-levensgebed voor gezinnen

Sinds het begin van het Allerheiligenverlof zijn we met ons gezin gestart met het mini-levensgebed voor gezinnen. Dit is een afgeleide van het levensgebed. In het levensgebed kijk je samen met God naar je dag. Dit door dank te zeggen waar je vreugde ervaren, om nadien te zien waar er droefheid was. Tot slot kan je dit alles in Gods handen achterlaten en Hem iets vragen.

Wij proberen om elke dag na het avondeten het mini-levensgebed te doen met ons gezin. Onze kinderen - Laura (11), Nathan (10) en Lisa (7)- zijn elk om beurt verantwoordelijk. Diegene die aan de beurt is mag het kaarsje aansteken en op het einde uitblazen en voor een voorwerp zorgen dat mee op tafel gelegd wordt. Er ligt ook een kruisbeeld op tafel. We beginnen dit gebed met een kruisteken. Nadien maken we het stil zodat we onze dag kunnen overlopen en kijken waar we het meest dankbaar voor waren en waar we het minst dankbaar voor waren (wat ons droevig maakte). Na enige tijd vraag ik of iedereen voldoende tijd heeft gehad. Als dat zo is, dan kan elk om beurt het voorwerp dat op tafel ligt nemen en spreken. Enkel diegene die het voorwerp vast heeft mag praten. We sluiten af met het zingen van het lied: 'In manus tuas Pater.' (Taizé) dat Tom begeleidt op piano. Tot slot gaan we in een cirkel rond de salontafel staan met het kaarsje en het kruisbeeld in ons midden en nemen we elkaars handen vast om het Onze Vader te bidden. Met het kruisteken beëindigen we ons gebed.

Doordat de kinderen momenteel niet naar school gaan (vakantie) en er ook geen naschoolse activiteiten zijn, worden we teruggeplooid op enkel ons gezin. Dit korte gebed geeft ons de kans om even te ventileren, af te geven, op een eenvoudige manier sorry te zeggen. Het is geen 'stijf' gebed. Er wordt wel eens gelachen, zoals toen Lisa als voorwerp een (speelgoed)aardappel nam, of Boumba te groot bleek om op de tafel te liggen.

Ik heb het gevoel dat we als gezin korter bij elkaar komen dankzij dit gebed. Op een dag liep Nathan al heel de dag tegen mij te klagen dat hij onterecht gestraft was door Tom. Toen hij 's avonds tijdens het gebed kon zeggen: 'Ik vond het niet fijn toen papa me onterecht in straf zette.', voelde het als een verlossing. Eindelijk kon hij het kwijt. Nadien vernoemde Tom dat hij spijt had dat hij Nathan in straf had gezet. Dat voelde heel warm aan. Het voelde als een verzoening.

Op een avond zei Tom dat hij het minst leuk vond, dat ik was gaan wandelen, terwijl ik dit net vernoemde als hetgeen waar ik het meest dankbaar voor was. Het is goed dat we dit kunnen uitspreken naar elkaar en God toe. Zo leren we meer rekening te houden met wat de ander fijn vindt en waar die verdrietig om wordt.

Sommige zaken worden wel wat erger voorgesteld dan ze in werkelijkheid waren, waardoor er, ondanks het verdriet ook hartelijk om gelachen kan worden. Zo vertelde Nathan dat hij het niet leuk vond toen mama kwaad werd wanneer de badkamer een zwembad was geworden. Een zwembad... zo erg was het nu ook weer niet, al hadden Lisa en hij wat water van de douche meegenomen in gans de badkamer.

Op het einde van het gebed wordt de kaars uitgeblazen. De kinderen volgen en wijzen naar de rook die stilaan oplost in de ruimte. Ik herkende dit van op het einde van Godly Play, maar de betekenis ontging me. Hierdoor vroeg ik aan Nathan wat dat

betekende. Hij zei: "We volgen de Geest van Jezus, die oplost in deze ruimte." Onze kinderen deden dit spontaan. Ik vind het hartverwarmend te zien hoe ze zelf vorm geven aan het gebed.

Dit dagelijkse levensgebed zet ertoe aan dat we gedurende de dag nadenken over hoe we tegenover elkaar reageren, beseffend dat onze reactie mogelijks de ander droevig kan maken.

Doordat dit gebed niet veel tijd vraagt, is het makkelijk haalbaar. Ik hoop dat we dit kunnen verderzetten, ook wanneer de school en al de naschoolse activiteiten heropstarten.

Hiermee een warme oproep aan alle gezinnen om dit eens uit te proberen. Het vraagt niet veel tijd en energie, maar je haalt er wel heel veel uit.

Meer info over het mini-levensgebed voor gezinnen vind je op: <https://www.jezuieten.org/nieuws/mini-levensgebed-voor-gezinnen/>

Meer over het levensgebed vind je op:

<https://www.jezuieten.org/ignatiaanse-spiritualiteit/ignatiaans-gebed/gebedsvormen/het-levensgebed/>

Ingrid Mat, lid GCL 'samen onderweg' en redactielid..

Leven een kunst. Ignatiaanse meditaties

Dit boek is een bundeling van meditaties van Vlaamse en Nederlandse jezuïeten en andere geestelijk begeleiders (m/v), bij gelegenheid van het tienjarig bestaan van het webmagazine Ignis. Als centraal thema is gekozen voor 'het verlangen en zoeken naar levenskunst'. Dit levert enkele pareltjes op, vanuit heel verschillende maatschappelijke invalshoeken.

Zo is er de meditatie over het evangelieverhaal van Zacheüs, die verteld wordt door Annemarie den Blanken, geestelijk verzorger van het Erasmus Medisch Centrum Rotterdam. In het verhaal van Zacheüs, de kleine tollenaar, wordt Jezus' wijze van liefhebben zichtbaar. Jezus ziet in Zacheüs geen tollenaar maar een mens. Jezus spreekt hem niet aan op zijn fouten, maar laat hem het goede in zichzelf ontdekken. Den Blanken brengt dit verhaal naar het nu, door een verhaal over een ontmoeting van een Hindoestaans-Surinaamse vrouw met een buschauffeur. Wanneer deze vrouw aan de buschauffeur vraagt of de bus naar de Technische Universiteit gaat, krijgt ze na een bevestiging als wedervraag: 'Sinds wanneer studeren zwarten aan de universiteit?' Toch reageert de vrouw niet met boosheid, maar integendeel, met empathie: 'Waar zit je pijn?' Dit ontwapent de chauffeur, waardoor een hartelijk gesprek mogelijk blijkt. Ze gaan als vrienden uit elkaar.

Van een geheel andere aard, maar eveneens een illustratie van levenskunst is de meditatie over mevrouw Bertens, geschreven door Madeleine Kievits, geestelijk verzorger in drie verpleeghuizen. Mevrouw Bertens heeft te kampen met dementie. Dit leidt bij haar tot een chronisch gebrek aan zelfvertrouwen. Maar wanneer verpleegkundige Inge haar dochter van dertien huilend aan de telefoon heeft, is mevrouw Bertens in staat om deze zich machteloos voelende moeder te troosten op een even eenvoudige als doeltreffende manier. Dit confronteert de auteur met zichzelf en dat doet het verhaal ook met mij als lezer. Net zoals een Bijbelverhaal je met jezelf kan confronteren en met de keuzes die je maakt, zo kan dat ook door een concrete ontmoeting gebeuren.

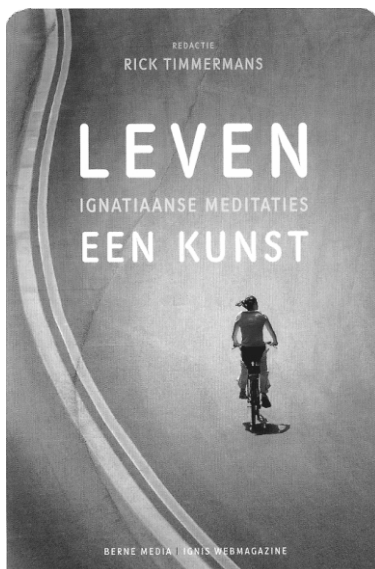
Een mooie meditatie vind ik die van Frans van der Lugt SJ, in 2014 vermoord in Homs, Syrië. Hij spreekt over hoe een meditatie in de

natuur kan overgaan in een gebed. Dit gebed kan ons vervolgens weer wijsheid over het leven brengen. Een klein zaadje in de natuur kan worden tot een grote boom, die zijn kracht en bijzonderheid niet van de mens ontvangt, maar hij heeft die in zichzelf. Van de mens verlangt hij goede aarde, water, licht en ruimte om te kunnen groeien. Jezus verwoordt dit gegeven in zijn gelijkenis van het rijk van God met een mens die zaait en vervolgens gaat slapen. Hij weet niet hoe het zaad tot wasdom komt, maar wel wanneer het tijd is om te oogsten. (Marcus 4, 26-29) Volgens pater Van der Lugt kan dit uitgangspunt worden toegepast in de opvoeding van kinderen. Het kind herbergt in zichzelf een schat en wil uitgenodigd worden om te groeien zoals de schat het voorschrijft. Opvoeden is niet jezelf opdringen, maar luisteren naar de ziel van het kind zodat je zijn of haar schat leert kennen en hem laat groeien volgens zijn eigen dynamiek.

Niet elke meditatie in het boek spreekt me aan, maar dat hoeft ook niet. Er blijft nog genoeg te ontdekken over. De laatste twee delen van het boek worden gevuld met meditaties naar aanleiding van Kerstmis en Pasen. Ook daarin zitten verrassende en ontroerende bijdragen, zoals de overweging van Anneke van der Werff-Verbraak over een aangrijpend schilderij getiteld 'Madonna del Mare Nostrum – Mantel der liefde'. We zien een moeder met kind, dat niet in doeken is gewikkeld, maar in een isolerende reddingsdeken van aluminiumfolie. Onze-Lieve-Vrouw van de Middellandse Zee, zo luidt de Nederlandse naam van dit schilderij. De blik van het kind is veel te ernstig voor zo'n jong kind. Van der Werff-Verbraak vraagt zich af en zet aan tot nadenken: in hoeverre maken wij plaats in onze herberg, in ons hart, voor dit kind?

Leven een kunst. Ignatiaanse meditaties. Rick Timmermans (red.)
Berne Media, 2020, 212 blz. €17,90.

Recensie door Ward Biemans SJ,
Kerkelijk Assistent GCL in Vlaanderen en Nederland

GCL-VLAANDEREN

www.gclvlaanderen.be

GCL-berichten is de nieuwsbrief van de Gemeenschap van Christelijk Leven in Vlaanderen
Voorzitter: Ivo Raskin - Vinkenbosstraat 10 – 3001 Heverlee - 016/68 01 51 - info@gclvlaanderen.be
Nationaal kerkelijk assistent: Ward Biemans SJ, Singel 448, 1017 AV Amsterdam, Nederland
Redactie GCL-berichten: Ward Biemans SJ, Ann Sieuw, Luc Buffel, Ingrid Mat, Mirjam Meijer en Erik De Ridder.
GCL-berichten is gratis voor GCL-leden, niet-GCL-leden betalen €7 (Nederland €8)
GCL-rekeningnummer: IBAN: BE54 4466 6116 7197 - BIB: KREDBEBB

GCL in het Interdiocesaan Pastoraal Beraad

Sinds 1 oktober 2020 ben ik lid van het Interdiocesaan Pastoraal Beraad (IPB). Ik vertegenwoordig daar Jesuit Refugee Service Belgium. GCL Vlaanderen werd ook uitgenodigd om een afgevaardigde te sturen, maar voorzitter Ivo Raskin vond geen kandidaten. Daarom vroeg hij mij om ook GCL te vertegenwoordigen: ik was toch al lid van de club. Ik doe dat graag, maar hoop dat dit maar een tijdelijke oplossing is. Het IPB hoort natuurlijk liefst zoveel mogelijk verschillende stemmen. En het is vooral een lekenforum.

Het IPB is het belangrijkste interdiocesaan overlegorgaan van de katholieke kerk in Vlaanderen. Het is ontstaan kort na het Tweede Vaticaans Concilie en telt meer dan honderd leden. Naast de vijf Vlaamse bisdommen en de interdiocesane diensten (catechese, liturgie, gezinshoofdstaats, godsdienstonderwijs, jeugddienst, enz.) is een groot aantal heel verschillende groepen, organisaties en bewegingen vertegenwoordigd: het Centrum voor Christelijk Vormingswerk, Caritas, de Boerenbond, Marriage Encounter, de faculteit Theologie van de KU Leuven, de jeugdbewegingen, het katholiek onderwijs, Kerk in Nood, de Katholieke Vereniging voor Gehandicapten, de ondernemers- en de werknemersbewegingen, Missio, Broederlijk Delen, OKRA, Markant, Orbit, Sant'Egidio, de Vlaamse religieuzen, de Vlaamse Bijbelstichting, het Davidsfonds, de gevangenisbezoekers, de ziekenhuispastores, enkele spiritualiteitsbewegingen, e.d. Al deze afgevaardigden brengen de bekommernissen en inzichten van hun achterban mee naar het overleg. Op die manier luistert het IPB naar wat in de wereld en de geloofsgemeenschap leeft.

Het IPB wil niet alleen luisteren, maar ook spreken. Het wil deelnemen aan het binnenkerkelijke en wereldlijke debat en een bijdrage leveren aan de opbouw van de kerk in Vlaanderen, met een bijzondere aandacht voor de plaats van de leek. De leden gaan met mekaar in gesprek over onderwerpen die van belang zijn voor de kerkgemeenschap en haar opdracht in de samenleving. Samen met de bisschoppen zoeken ze hoe ze vanuit het evangelie een antwoord kunnen bieden op de vragen van deze tijd. Uit deze gesprekken kunnen adviezen aan specifieke groepen of het kerkelijk beleid voortvloeien.

De eerste bijeenkomst die ik meegemaakt heb, was alvast de moeite waard. Er werden ervaringen met de coronapandemie gedeeld. Vervolgens stelden we ons de

vraag wat de sociale leer van de kerk in deze context te zeggen heeft. Professor Johan Verstraeten van de universiteit van Leuven schetste een aantal krachtlijnen van dit denkkader. Hij liet ook zien hoe paus Franciscus deze leer actualiseert met zijn oproep tot dienst aan de wereld (Evangelii gaudium), integrale ecologie (Laudato si') en de broederschap van alle mensen (Fratelli tutti).

Een mandaat duurt vier jaar (tot juni 2024) en kan eenmaal verlengd worden. Je engageert je om vier keer per jaar op een zaterdagvoormiddag de besprekingen bij te wonen (in de mate van het mogelijke, heb ik begrepen). Dit is geen geringe investering. Anderzijds is het een kans om mee kerk te maken en een voorrecht voor GCL. Op dit moment cumuleer ik dus twee mandaten. Wie neemt het GCL-mandaat van mij over? Als je je geroepen voelt om deze boeiende zending te vervullen, spreek dan Ivo Raskin aan (ivo.raskin@gmail.com). Meer informatie over het IPB op: www.ipbsite.be.

Pieter-Paul Lembrechts SJ
groep Carpe Deum

Getuigenissen gezocht !

De derde pagina van de GCL-berichten houden we graag ter beschikking om de verbinding tussen de individuele leden van GCL te bevorderen. We weten dat we een grote rijkdom en diversiteit aan GCL-leden in Vlaanderen hebben.

Maar wie zijn ze? Wat doen ze?

Het is onze hoop dat deze bladzijde zoveel mogelijk door en voor GCL-leden benut wordt. Wil je graag iets delen over een engagement of beleving in je gezin, je werk, je persoonlijk leven, je GCL-groep,....dan ben je van harte welkom om hierover een bijdrage te leveren (max 1,5 A4 blz in calibri 11 met interlinie 1,08). Voor het eerste jaar wordt deze pagina grotendeels ingevuld door het redactieteam.

We zien uit naar een mailtje van jou...
ann.sieuw@scarlet.be (of iemand anders van de redactieraad)
Alle leden van GCL in Vlaanderen danken u.

3-delige reeks 'spiritualiteit: Een weg naar omvorming'

GCL-Vlaanderen heeft geen grootschalig vormings- en bezinningsprogramma zoals bijvoorbeeld GCL in Frankrijk die zelfs twee bezinningshuizen runt. We waarderen daarom enorm onze samenwerking met de abdij van Drongen. Hier een verslagje van een spirituele reeks waaraan ook GCL-ers deelnamen.

Als nieuwe medewerker in de Oude Abdij Drongen keek ik enorm uit naar het mee vorm geven van het programma in de abdij zelf. Echter daar kwam het corona-virus een stokje voor steken. Gezien we voelen dat de nood aan een meditatief en verdiepend aanbod groot is, organiseerden we een digitale driedelige reeks rond 'spiritualiteit: een weg naar omvorming'. Dit thema sprong me in het oog naar aanleiding van het boekje 'creatieve spiritualiteit' van Anselm Grün. Het daagde me dat het heel erg aansluit bij de actualiteit: een tijd waarin mensen vaak praten over de zichtbare veranderingen maar ook over wat deze crisis innerlijk met hen doet, welke nieuwe lagen ze in zichzelf en in hun geloof ontdekken. Met de meditatie oefeningen zagen we een kans om te kijken naar de omvormingsmomenten in ons leven, naar wie en wat we hierin nodig hebben. Want omvorming is niet iets beperkt tot het nu, omvorming gebeurt al heel ons leven en zal ons hele leven blijven duren. Aan de hand van een (bijbel)tekst en een kunstwerk gingen we telkens reflecterend, mediterend en creatief aan de slag. Hoewel ik inhoudelijk mee voorbereid had, bleken de meditatie toch intens. Het is een onderwerp dat heel je wezen omvat waardoor dit veel met je doet. Het was des te fijner om dit in een groepje te kunnen delen. Elk met zijn of haar achtergrond, levensverhaal, geloofsgeschiedenis en toekomst. De openheid in de

groep toonde dat een digitale vorm geen obstakel hoeft te zijn voor een warm en intens samenzijn en dat Zijn aanwezigheid ook diep voelbaar was. Wat ik vooral meeneem uit deze meditatie en het samenzijn is: vertrouwen in de weg die we gaan, vertrouwen dat God niets liever wil dan doorheen alles, zijn licht in ons te laten schijnen. Om dit te beleven mogen we met zachtheid naar onszelf kijken, openstaan voor de sprankels van licht die in ons leven aanwezig waren of zijn en mogen voelen wat we nodig hebben voor onze innerlijke groei.

Kaatje Van Vossel (medewerker Oude Abdij Drongen + begeleider GCL-groep Bethanië)

Nieuwe Kerkelijk assistent voor het Euroteam.

We zijn fier en dankbaar dat "onze" Nikolaas s.j. na rijp beraad ingegaan is op de vraag van het Euroteam (het coördinerend team voor GCL in Europa) om hen doorheen hun mandaat geestelijke begeleiding te bieden en het team aldus te versterken.

In hun nieuwsbrief van november bracht het Euroteam ons hiervan met volgend bericht op de hoogte:

Ecclesiastical Assistant

We are very happy to inform you that the Euroteam has got an Ecclesiastical Assistant from this week. Most of you know him: It's Nikolaas Sintobin SJ whom many of you met at our Assembly at Vilnius last year and who celebrated the online Eucharist for the World CLC day in March 2020.

Welcome, Nikolaas! May God bless you and your service to CLC in Europe!

INZAMELING VOOR GEVANGENEN EN VLUCHTELINGEN

STEUN

We verzamelen voor gevangenen en vluchtelingen **agenda's van 2021** (dit jaar geen kalenders omwille van Covid-19!) en toiletartikelen zoals tandenborstels, tandpasta, shampoo, zeep.

Leo De Weerd sj, hoofd van de aalmoezeniers in de Belgische gevangnissen, zorgt dat het materiaal terecht komt bij hen die het nodig hebben. Alvast hartelijk dank!

Inzamelpunten:

Antwerpen, Regiobestuur, Prinsstraat 17
Drongen, Oude Abdij, Drongenplein 26
Leuven, Maria Theresiastraat 92
Mechelen, Bruul 56

